

Πέρασε μιὰ στιγμή κι' ὁ Πιστικός ἄδειασε ὅλο τὸ γάλα ποῦ εἶχε στὰ καρδιάριχ του σ' ἓνα μεγάλο καζάνι, ὕστερα ἄναψε φωτιά κι' ἄρχισε τὸ γάλα νὰ βράζῃ καὶ νὰ φουσκώνῃ.

Τότε ὁ Σπανὸς λέει κρυφά στοῦ Δράκο :

— "Ἄν θέλῃς νὰ γένῃς σᾶν κι' ἐμένα δυνατός, θὰ βουτήξῃς τρεῖς φορές τὸ κεφάλι σου στοῦ καζάνι μὲ τὸ γάλα.

Ὁ Δράκος δὲ γάνει καιρό· πάει στοῦ καζάνι καὶ γώνει μιὰ τὸ κεφάλι του μέσα στοῦ κοχλαστὸ τὸ γάλα· ἔχασε ἀπὸ τὸν πόνο τὴ δύναμή του, σύρθηκαν τὰ ποδάρια του πρὸς τὰ πίσω, ἀναποδογύρισε τὸ καζάνι μ' ὅλο τὸ γάλα ἀπάνω στοῦ κορμί του καὶ τὸν ζεμάτισε. Ληντζόδεϊρε ὁ Δράκος κάμποσες φορές, οὐρλιάστηκε σᾶν τὸ θειριό, πρόντησαν τὰ πρόβατα ἀπὸ τὸ στάλο κατὰ τὰ λακκώματα, καὶ σὲ λίγο ξεψύχῃσε μὲ μεγάλη ἀγωνία!

Κι' ἔτσι ὁ ἀδύνατος Σπανὸς μὲ τὴν πανουργία του καὶ μὲ τὸ μυαλό του νίκησε τὸ δυνατό τὸ Δράκο καὶ τὸν κατὰστρεψε.

Ὁ Πιστικός χάρηκε πολὺ γιὰ τὸν πεθαμὸ τοῦ Δράκου κι' ἔδωκε στοῦ Σπανὸ ἑκατὸ γιδοπρόβατα κι' ἔζησαν αὐτοὶ καλὰ κι' ἐμεῖς καλλίτερα.

X. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Τὸ πένθος τῆς χήρας

— Μπα, σὲ καλό σου, Νίτσα! Ἀκόμα φορεῖς μαῦρα ἔπειτα ἀπὸ πέντε χρόνια ποῦ πέθανε ὁ ἄνδρας σου;... Τὰ φορεῖς γιὰτὶ σοῦ στέκουν; αἱ;

— Ὅχι, καϋμένη· ἀλλὰ πρέπει τέλος πάντων νὰ δείξω ἔς τὸν κόμο πῶς μένω ἀκόμα... χήρα.